

सुखीकूपनाहेच वातोत्तरमुपाचरेत् ॥
विरेचनघृतचौरपानेः सेकैः स्वस्तिभिः ।
श्रीतेर्निर्वापनेचापि रक्तपित्तोत्तरं जयेत् ॥
वमनं चन्दनाब्जं केहसकादिजङ्गमम् ।
कोष्ठाक्षेपाच्च ग्रन्थानो वातरक्ते कपोतरे ॥
कफवातोत्तरे श्रीतेः प्रलिप्ते वातशोथिते ।
विदाहः शोथरक्तक्षूविहृष्टिः स्तम्भनाद्भवेत् ॥
पित्तरक्तोत्तरे दाहः क्षेदीवदरणं भवेत् ।
उष्णैस्तस्माद्भिन्नगदोषजनं बुद्धाचरेत् क्रियाम् ॥”
“दन्तापक्वकनासाकाश्रयैश्चुरसान् समान् ।
पृथग्विदाह्याश्च रवं तथा चौरचतुर्गुणम् ॥
एतत् प्रायोगिकं सर्पिः पाक्वकमिति स्मृतम् ।
वातरक्ते चते चोथे वीर्ये पित्तके च्वरे ॥”

इति पाक्वकं वृतम् ॥३॥

“मधुपण्याः पलं पिष्ट्वा तेजप्रस्यं चतुर्गुण्ये ।
चौरैः साधं शततल्लक्षदेवं मधुकात् श्रुते ॥
चिह्नं देवं त्रिदोषे स्थात् वातासन्धासकासुतु ।
हृत्पाक्षुरोगवैषर्पकामनादाहनाशनम् ॥
वलाकवायकक्षाभ्यां तैलं चौरसमन्था ।
सहस्रशतपाकं वा वाताहवातरोगमुत् ॥
रसायनं श्रेष्ठतमं इन्द्रियाणाम्यसादनम् ।
जीवनं वृहत् खर्चं शुक्राह्वगदोषनाशनम् ॥”
“चक्रपादानुसंवित्ते चोसपद्मदलच्छदे ।
श्रयणे पुलिनस्यश्रीं श्रुतमावतवीजिते ॥
चन्दनाङ्गराजः प्रिया नार्थः प्रियंवदाः ।
अश्रात् श्रुतसुखस्यार्थं तन्नि दाहं रजं क्षमम् ॥”
“गम्भीरे रक्तमाक्रान्तं स्थाच्छेदात् विवर्जयेत् ।
रक्तपित्तातिवृद्धास्तु पाकमाशु नियच्छति ॥
भिन्नं सवति वा रक्तं विदग्धं पूयमेव वा ।
तथोः क्रिया विधातव्याः अथः शोधनरोपयौ ॥
कुर्व्यादुपद्रवाणाश्च क्रियां स्थात् खादिकित्-
सितात् ॥”

इति चरके चिकित्सास्थाने २६ अध्यायः ॥

“गन्धकं पारदं लौहं वनं तालं मगःशिला ।
शिलाजतु पुरं शुद्धं समभागं विचूर्णयेत् ॥
विहृष्टं चिपला खोषं वायुजी च पुनर्नवा ।
चिचकं देवकाष्ठश्च दाब्जौ श्वेतापरान्जिता ॥
चूर्णभेषां पृथक् तुल्यं सर्वमेकत्र कारयेत् ।
चिफलाष्टज्जराजश्च रसेनेर पृथक् चिधा ॥
विभाव भवेत् प्रातर्माषमाचं दिने दिने ।
क्रमाशुपानं निवृत्त्य पत्रं पुष्पं वचं समम् ॥
शालमाचं हृतेर्देवात् सर्ववात वकारजुत् ।
वा रक्तं महाचौरं गम्भीरं सर्वजज्ञयेत् ॥
सर्वोपद्रवसंयुक्तं साध्यासाधं निहन्त्यलम् ॥”

इति वातरक्तान्तको रसः ॥३॥

“अथ शुद्धेन तालेन गन्धतुल्येन मेलयेत् ।
इषोत्तुल्यं जीवेतामं वायुकायन्तके पचेत् ॥
अयन्तालेचरो नाम रसः परमजुह्वमः ।
हन्तात् कुष्ठानि सर्वान्नि वातरक्तमथापि वा ।
मूलमष्टविधं चित्रं रसच्छालेचरो महान् ॥”

इति महातालेचरो रसः ॥

इति वैद्यकरसेन्द्रवारसंज्ञे वातरक्ताधिकारे ॥

अथात्र पथ्यापथ्यविधिः ।

“इयोरससुतिः खचीजलौकाश्चक्षणावुभिः ।
श्रुतधौतघृताभ्यञ्जो मेघीदुग्धावसेचनम् ॥
यवघटीकनीवारकलमारुणशालयः ।
गोघृमाश्चयका सुह्रास्तुवर्थापि सुकुटकाः ॥
अजानां महिषीणाश्च गवामपि पर्यासि च ।
लावतितिरिचर्षपिट्टास्त्रचूडादिविष्किराः ॥
प्रतुदाः शुक्रदाह्यहकपोतकटकाद्यः ।
उपोदिकाकाकमाचो वेजायं सुनिघस्यकम् ॥
वास्तुकं कारवेक्षं तक्षुलीयः प्रसारणी ।
पत्तरो वृहत्कुष्माण्डं सर्पिः श्रम्याकपलवम् ॥
पटोर्नं बभुतेक्षं नदीकाश्चेतश्कर्करा ।
नवनीतं सोमवल्ली कस्तूरी चितचन्दनम् ॥
शिशपागुरुदेवाङ्गरजं केहमहर्हम् ।
तिक्तञ्च पञ्चसुहृदं वातरक्तगदे वृणाम् ॥
दिवास्त्रप्राप्तिस्नानापथायामातपमैथुनम् ।
माषाः कुलत्था गित्यावाः कलायाः चारसेवनम् ॥
अम्लानुपमंसाणि विरह्णानि दधौनि च ।
इत्यथो मूलकं मयं पित्त्याकोष्ठानि काञ्जिकम् ॥
कटुञ्च गुल्मभिष्यन्दि लवणानि च शक्तवः ।
इत्यपथ्यं निगदितं वातरक्तगदे वृणाम् ॥”
इति वैद्यकपथ्यापथ्यविधियन्त्ये वातरक्ताधि-
कारः ॥

वातरक्तः, पुं, (वातरक्तं रोगविशेषं हन्तीति ।
हन + टक् ।) कुकुररुचः । इति शब्द-
चन्द्रिका । कुकुरसृष्टा इति भाषा ॥

वातरक्तारिः, पुं, (वातरक्तस्य अरिर्नाशकः ।)
पित्तघ्नो जता । इति शब्दचन्द्रिका । गुलञ्च
इति भाषा ॥

वातरङ्गः, पुं, (वातेन वायुना रङ्गो यस्य । निर-
न्तरचलदलत्वादस्य तथालम् ।) अन्धत्यः ।
इति शब्दरत्नावली ॥

वातरथः, पुं, (वातो वायू रथो यस्य ।) मेघः ।
इति चिकारुशेषः । (वातो रथः प्रापको
यस्येति वायुप्रापके, जि । यथा, भागवते ।
३ । २६ । २० ।

“यथा वातरथो ब्राह्ममावृष्टं गन्ध आश्रयात् ।
एवं योगरतं चेत आत्मानमविकारि यत् ॥”

वातरायणः, पुं, (वातेन वायुनितरोगेण रायति
शब्दायते इति । रे शब्दे + ल्युः ।) उन्मत्तः ।
निययोजनपूर्वः । काकम् । करपाचम् ।
कूटः । परसंक्रमः । इति मेदिनी । ने, ११६ ॥
सरलहमः । इति शब्दरत्नावली ॥

वातरुचः, पुं, (वातेन रुच्यते भूष्यते इति । रुच
+ घञ् ।) वातूलः । उत्कोचः । शक्रधनुः ।
इति मेदिनी । घे, ५७ ॥

वातरोगः, पुं, (वातजनितो रोगः ।) वायुआधिः ।
तत्पण्यायः । वातआधिः २ चलातङ्कः ३
अजिलामयः ४ । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,
“वातरोगं निहन्त्याशु अर्दितं खापतन्मकम् ॥”

इति वैद्यकचक्रपाणिचंज्ञे वातजाधौ खण्य-
रशोनपिच्छे ।)

वातरोगी [नृ] जि, (वातरोगोऽस्यस्येति । वात-
रोग + इनिः ।) वातरोगयुक्तः । तत्पण्यायः ।
वातकी २ । इत्यमरः ॥ (यथा, वृहत्संहिता-
याम् । ८७ । ११ ।

“परतोऽपि दर्शनं वातरोगिण्यां चन्दनागुरु-
प्राप्तिः ॥”

वातह्रिः, पुं, काष्ठलौहोभयनिर्मितपाचम् । तत्-
पण्यायः । काष्ठलौही २ । इति चिकारु-
शेषः ॥

वातजः, पुं, (वातं जालीति । जा + कः ।)
चणकः । इति शब्दचन्द्रिका । वायुकारके
जि ॥ (यथा, सुश्रुते सूत्रस्थाने ४६ अः ।

“वातजाः श्रुतमधुराः सकषाया विरह्यणाः ।
कफशोथितपित्तप्राश्रयकाः पुंस्त्वनाशनाः ॥”

वातलमखनी, स्त्री, वात्या । इति भूरिप्रयोगः ॥
वातवान् [तृ] जि, वायुयुक्तः । वातो विद्यते-
ऽस्य इत्यर्थे वतुप्रत्ययेन निष्पन्नः ॥

वातवेरी [नृ], पुं, (वातस्य वेरी ।) वातादः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥ वायुश्रौ, जि ॥

वातआधिः, पुं, (वातजनितो आधिः ।) वात-
रोगः । इति राजनिर्घण्टः ॥ (यथा,
“मूलं सुप्तत्वं भयं कम्पाभाननिपीडितम् ।
रजातिमन्तश्च नरं वातआधिर्विनाशयेत् ॥”
इति माधवकरकृते रत्निनिचये वातरोगाधि-
कारे शेषांशे ।)

वातश्रीर्ष, स्त्री, (वातस्य श्रीर्वमिव ।) वस्तिः ।
इति राजनिर्घण्टः ॥

वातशोथितं, स्त्री, (वातजं शोथितं दुश्चरत्तं
यज ।) वातरक्तरोगः । इति भावप्रकाशः ॥
(अस्य सनिदानसम्प्राप्तिकं पूर्वस्वरूपं लक्षयञ्च
यथा,—

“विदाहमं विरहञ्च तत्तच्चारुक्प्रदूषणम् ।
भजतां विधिहीनञ्च खण्णजागरमैथुनम् ॥
प्रायेण सुकुमाराणामचक्रमण्यशीलनाम् ।
अभिघातादशुद्धिञ्च वृणामखलि दूषिते ॥
वातजैः श्रुतजैर्वायुवृहः क्रुद्धो विमार्गः ।
तादृशेनाह्वजा रुद्धः प्राक् तदेव प्रदूषयेत् ॥
आट्टारोगं खड्गं वातवलाचं वातशोथितम् ।
तदाहुर्नामभिलक्ष पूर्वं पादौ प्रधावति ॥
विशेषाद्यानयानाद्यैः प्रलम्बौ तस्य लक्षयम् ।
भविष्यतः कुष्ठसमं तथा वादः श्याङ्गता ॥
जातुजङ्घोरकस्यश्रक्षपादाङ्गसन्धिषु ।
कण्डूस्फुरणनिस्सोदभेदगौरवसुप्रताः ॥
भूत्वा भूत्वा प्रणश्यन्ति सुहृद्वारिभवंति च ।
पादयोर्ललासायाय कदाचिद्वस्तयोरपि ॥
आखोरिव विषं क्रुद्धं जतुक् देहं विधावति ।
लङ्घमांसाश्रयसुत्तानं तत्पूर्वं जायते ततः ॥
कालान्तरेण गम्भीरं सर्वान् धातून् भिन्नवत् ।
कण्ठादिच्युतोत्ताने त्वत्तान्द्रश्यावलीहिता ॥
सायामा अश्रुदाहोशा गम्भीरेऽधिकपूर्ववत् ।
अथयुर्गधितः पाको वायुः सन्धस्थिमज्जसु ॥
हिन्दस्तिव चरत्तन्तर्वक्रौर्जुञ्च वेगवान् ॥